

Αί νεώτεραι 'Ηρωίδες.— 'Ηπειρος, ή κοιτίς των.— Φαινομηρίδες καί τηλεγραφικοί στύλοι.— Ταγκό καί Κάιζερ.— Τό γασμάκι των Εὐρωπαίων.— 'Υπάρχουν ώραϊαι;— Τί λέγει ὁ Πρεβό καί τί ὁ Δένβερ.— Βομβοποιοί, γλουγλουποιοί, ἀκουστικὸν τύμπανον, Μπούσολο, δίκτινα θορόβον, ή ταράτσα τοῦ Καζίνου κλπ.

Αἱ ἡρωίδες τῆς Ἑλλ. ἐπαναστάσεως ἀνέζησαν. Ἡ Τζαβέλλα καί ή Μπότσαρη ἐνεψυχώθησαν εἰς τὰς γυναῖκας τῆς Ἑπείρου. Εἰς τὴν Κορυτσῆν ἀπετέλεσαν γυναῖκεῖον ἱερὸν λόχον με συνθήμα «Ἐνωσις ἢ θάνατος»! Εἰς τὴν περιοδεῖαν τῆς προκομένης Διεθνoῦς ἐπιτροπῆς αἱ γυναῖκες ἔσειον τὰς σημαίας ὑπὸ τοὺς ῥόθωνας τοῦ Αὐστριακοῦ καί τοῦ Ἰταλοῦ ἀντιπροσώπου. Ἰδοὺ σφραγιστισμός, ὁ ὁποῖος προκαλεῖ ῥίγη συγκινήσεως. Αἱ Ἑπειρώτισσαι τοῦ 1913 τάσσονται δικαίως παρὰ τὰς Σουλιώτιδας τοῦ 1821.

★

Ἀντιθέτως πρὸς τὰ ἀρήϊα καί ἀνδροπρεπῆ αὐτὰ φρονήματα τῶν ἀγῶν Ἑλληνίδων, ἔχομεν τὰς φαινομηρίδας, αἱ ὁποῖαι δειλά-δειλά ἀρχίζουν νὰ προβάλλουν, καί τὸ «Ταγκό», τὸ ὁποῖον ξεμυτίζει καί αὐτό, χωρὶς ἀκόμη ὁ Βασιλεὺς νὰ μιμηθῇ τὸν Κάιζερ, τὸν ἀπαγορεύσαντα εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τὴν ἐκτεθυλιμένην αὐτὴν ὄρχησιν. Αἱ φαινομηρίδες εἶνε ζήτημα καλαισθητικόν. Εἶνε ἐπίδειξις εὐτόρουν καί κανονικῆς κνήμης. Ἐὰν τὸ μέρος αὐτοῦ τοῦ σώματος εἶνε τηλεγραφικὸς στυλὸς ἢ ζοπανέλι, καλὸν εἶνε νὰ περιτυλίσσεται ἐπιμελῶς ἀπὸ τὸ φόρεμα. Ἐχει κανεῖς νὰ ἀντικρύξῃ εἰς τοὺς δρόμους τόσας ἀσχημίας, ὥστε νὰ μὴ εἶνε ἀνάγκη προσθήκης νέων. Ἀλλὰ τί περιεργα ποῦ εἶνε αὐτὰ τὰ πλευρικὰ ἡμῶς μας! Ἐνῶ ἀποκαλύπτουν τὰ κάτω μέρη, ἀρχίζουν νὰ καλύπτουν τὸ πρόσωπον, τὸ ἐκφραστικώτερον δηλαδὴ μέρος τοῦ σώματος. Καί ἐὰν μὲν τὸ πρόσωπον ἐκπροσωπεῖ τὰ «πίπτοντα φύλλα», ἔχει καλῶς· ἀλλ' ἂν ἀνθοῦν ῥόδα ἀνοίξεως; Αὐτὸς ὁ σιγμὸς, λογικὴν καί ἐντροπὴν δὲν ἔχει. Αἱ Ὀθωμανίδες ἀρχίζουν νὰ κατεβάσουν τὴν αὐλαίαν τοῦ προσώπου, τὸ γασμάκι, καί αἱ Εὐρωπαῖαι ἀρχίζουν νὰ τὸ φοροῦν, ὡς βέλο.

★

«Ὑπάρχουν πλέον ώραϊαι;» Ἰδοὺ ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ ὄχι τοὺς ὥραιολογάρους τῶν αἰθουσῶν, ἀλλὰ τοὺς ἐπιστήμονας. Θὰ ἐνθυμεῖσθε εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅταν εὐρέθῃ ἡ νέα Ἀφροδίτη, τί συνταγαὶ κάλλους ἐγράφησαν· ἐπανηγυρίσθῃ τὸ γεγονός τῆς ἀνακαλύψεως ὡς φαινόμενον! Διότι δὲν πρόκειται περὶ τῆς ὥραιότητος τὴν ὁποῖαν προμηθεύουν τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα, ἀλλὰ τῆς φυσικῆς, τῆς πλαστικῆς ὥραιότητος. Ὁ Γάλλος μυθιστοριογράφος Μάρκελλος Πρεβὼ βροντοφωνεῖ ὅτι ώραϊαι γυναῖκες δὲν ὑπάρχουν πλέον. Ἡ ἀναδυομένη Ἀφροδίτη κατέδω εἰς τὰ κύματα, χωρὶς ἐλπίδα νὰ μιμηθῇ τὴν Εὐρυδίκην, τὴν ἐκ τοῦ Ἄδου ἐπανελθούσαν εἰς τὸ φῶς τῆς ζωῆς. Ὁ Πρεβὼ ἐπειραματίσθη. Ἐπεσκέφθη μεγαλουπόλεις, εἰσέδυσεν εἰς ἀπόκρι-

φα μέρη, ἐμελέτησεν νέας καί ὥριμους γυναῖκας, πλούσιās καί πτωχάς, διέδραμε τὰ βουλευτήρια ἀλλὰ συγχρόνως κατέφυγεν εἰς τὰ γυναικεῖα λουτρά λωποδυτικῶς κατασκοπεύων καί ἀπεγοητεύθῃ τελείως. Ποῦ ἡ ἑλληνικὴ Ἀντιγόνη, ἀναφωνεῖ, ποῦ αἱ θεαὶ τοῦ Πραξιτέλους καί τοῦ Φειδίου, ποῦ αἱ Ἀθηναῖαι τοῦ Περικλέους! Τὸ ζέον ρεῦμα τῶν παθῶν καί τῆς βιοπλῆς καί τοῦ συρμοῦ, ἐξεφύλισε τὴν χάριν, τὴν γλυκύτητα καί τὴν εὐγραμμίαν τῶν γυναικῶν. Μόνον εἰς τὰ ἀρχαῖα μάρμαρα, εἰς μίαν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου εὐρίσκει τις τὸ γυναικεῖον κάλλος ἄμεμπτον.—Καί τὰ γράφει αὐτὰ μυθιστοριογράφος, προσφιλέστατος εἰς τὰς γυναῖκας.

Δὲν ἔχει ἄδικον. Σήμερον κοράτια εἰσοσταετῇ ἔχουν ρυτίδας. Σώματα κακοφτιασμένα. Πολλὰ νεύρα, καμμία καλλιτεχνικὴ γραμμὴ. Ἡ μόδα, δηλαδὴ τὸ ψεῦδος, κυριαρχεῖ. Ἡ μωδίστρα προσπαθεῖ νὰ ὑπερσέλῃ εἰς τὸ ἔργον τοῦ Δημοουργοῦ. Καί τὰ ἀποτελέσματα; Ἐξαφάνισις τοῦ φυσικοῦ κάλλους.

★

Ἀλλὰ διὰ νὰ φανῇ τὸ κάλλος, χρειάζεται γυμνότης. Καί δι' αὐτὸ ἐφρόντισε ὁ Ἀγγλὸς δόκτωρ Δένβερ, καθ' ὃν τρόπον φροντίζει εἰς τὰ «Παναθήναια» ἡ μαῖα διὰ τὸ Βερμούτ. Ἀς ἀλαλάζουν οἱ περικομποὶ τῶν Φαῖβ-ο-κλόζ δανδήδες. Ὁ νεώτερος πολιτισμός—λέγει ὁ Δένβερ—τὸ φῶς τῆς ἐπιστήμης κηρύσσονται ὑπὲρ τῆς ἐμφανίσεως τῶν γυναικῶν γυμνῶν. Μόλις μία γάζα νὰ καλύπτῃ τὰ μέλη τῶν ἐπιτρέπει ὁ κ. Δένβερ. Τὰ διαφανῆ ἐνδύματα ἐπιτρέπουν τὴν ἐλευθέραν κυκλοφορίαν τοῦ ἀέρος, ἀρίνον τὸ σῶμα νὰ διαπλάσσεται εἰς τὰς φυσικὰς γραμμὰς τοῦ. Μένει τὸ ζήτημα τῆς ἡθικῆς. Ὁ φιλόανθρωπος καί φίλεως δόκτωρ ἀρκεῖται νὰ υπομνήσῃ ὅτι ἡ Εὐὰ γυμνὴ παρουσιάετο πρὸ τῶν ἀγίων τοῦ Παραδείσου. Ἀς πεθάνῃ ἡ ἡθικὴ, φωνάζει, ἀφοῦ ἐπὶ τοῦ πτώματός της θὰ ἀνυψωθῇ ἡ καλλιτεχνία. Τί νὰ λέγουν ἄρὰ γε οἱ ὅσιοι πατέρες;

★

Αὐτὸς ὁ φίλος μου Μαρινέττη, ὁ θορυβοποιὸς τῆς ποιήσεως, ἀγωνίζεται νὰ καταργήσῃ ὀριστικῶς μίαν τῶν πολυτιμωτέρων αἰτιήσεων τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ἀκοήν. Εἰς τὸ Μιλᾶνον ἐδόθη ἡ πρώτη μελυντιστικὴ συναυλία. Νέα ὄργανα εφευρέθησαν, συνταρακτικὰ τῶν νεύρων καί τοῦ ἀκουστικοῦ τυμπάνου. Ἰδοὺ τὰ ὄργανα: Τρεῖς βομβοποιοί, δύο ἐκρηξοποιοί, εἰς βροντιστῆς, δύο σφυριγματοποιοί, δύο θορυβηταί, δύο γλουγλουποιοί, εἰς κροτοποιοί, εἰς ὀξυχοποιός, ἓνας βαρυχοποιός καί εἰς μηχανθμός αὐτοζινιτικῆς σάλπιγγος. Τί μπορεῖ νὰ παραγάγουν ὅλα αὐτὰ τὰ θορυβοποιὰ στοιχεῖα, ποῖαν μανίαν ἐξακοντίζουν, μόνον ὁ ὀργανοκατασκευαστῆς μελλοντιστῆς κ. Μπούσολο ἡμπορεῖ νὰ γνωρίζῃ. Διότι οἱ ἀκροαταὶ μετὰ τὸ πρῶτον τεμάχιον ἀσφαλῶς θὰ ἐκωφάθησαν, χάσαντες τὸν... μπούσουλαν χάρις εἰς τὸν κ. Μπούσολο. Ἡ «θορυβόκροτος» ὀρχήστρα τῶν διαφόρων κροτοποιοῶν ὀργάνων θὰ αὐξήσῃ προφανῶς τὰ σανατόρια τῶν νευρικῶν καί φρενικῶν νοσημάτων. Ἰδοὺ καί αἱ συνθέσεις τῆς πρώτης θορυβιστικῆς συναυλίας.

Δὲν ὑπάρχει α' μέρος καί β' μέρος. Ἀλλὰ α', β', γ', δ' «δίκτινον» θορόβον. Οἱ τίτλοι εἶνε οἱ ἐξῆς: «Ἀρύπνισις πρωτευούσης. — Συνέντευξις αὐτοκινήτων καί ἀεροπλάνων. — Δεῖπνον εἰς τὴν ταράτσαν τοῦ Καζίνου. — Ἀψιμαχία ἐν ὁάσει.»

Κύριε Μαρινέττη, μέγας εἶσαι ἄνθρωπος, ἀφοῦ εἶδες ἀνθρώπους νὰ παίζουν, παίζοντες ἐν οὐ παικτοῖς.

ΔΑΦΝΙΣ